

אור דוד

מוקדש לע"נ
הבה"ח
צברדלינג ז"ל
בן שלמה זלמן
ושושנה נעמי
ה'ו.

פרשה	כניסת שבת			יציאת שבת			מס' גיליון
	ירושלים	בני ברק	חיפה	ירושלים	בני ברק	חיפה	
וילך	18:11	18:26	18:18	19:21	19:20	19:24	12

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג.

ו' תשרי: לד ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם:

(שמות לב, לד) (אליה רבה סימן תק"פ סק"ג)

ז' תשרי: א ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:

(בראשית כב, א-ב) (ע"פ ילקוט ראובני פרשת וירא סי' קצב וסדר הפסוקים)

יט ותהר עוד לאה ותלד בן ששמי ליעקב: כ ותאמר לאה זכדני אלהים אתי זכד טוב הפעם וזבלני איש כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון:

(בראשית ל, ז-ח) (רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

[יג זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וינרצתו על צידו:]

(בראשית מט, יג) (כנ"ל)

יח ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך: יט עמים הר יקראו שם וזבחו וזבחי צדק כי שפע ימים יינקו וישפוני טמוני חול:

(דברים לג, יח) (כנ"ל)

לה ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

(שמות לב, לה) (אליה רבה סימן תק"פ סק"ג)

מר"ן **בן איש חי** – פרשת נציבים שנה ראשונה.

א. אמר חכמינו זכרונם לברכה: "מצוה לאכול בערב יום הכפורים ולהרבות בסעודה", וכתבו המקובלים ז"ל שצריך לאכול שיעור שני ימים, אם יוכל האדם לאכול כ"ל כך, כדי לתקן יום זה באכילה מה שצריך ליום זה ומה שצריך ליום מחר שהוא יום הכפורים הקדוש, והאדם יעשה כל מעשיו לשם שמים והשם יתברך לא ימנע טוב להולכים בתמים, וכתבו האחרונים ז"ל שמצוה לאכול דגים בערב יום הכפורים בשחרית דוקא, ויש לזה קצת סמך מן המדרש ועיין ב"מטה אפרים", ונראה שיש טעם לזה כי הדגים רומזים לעינא פקחא המאירה ביסוד שהוא בחינת היום הזה בסוד הפסוק "בן פרת יוסף בן פרת עלי עין" (בראשית מט כב), וטוב עין הוא יבורך:

ב. בסיבוב כפרות יכין לשם חת"ך בראשי תבות: זה חליפתך, תמורת, כפרתך, והוא יוצא מסופי תבות "פוחת את ידיך" (תהלים קמה טז), ולנקבה יאמר "חליפתך למורתך כפרתך" בציר"י תחת ת' כנזכר ב"מטה אפרים", ועושים בהם כנגד ארבע מיתות בית דין לכפר על האדם, ולכן צריך האדם להרהר בתשובה באותה שעה, וכפי הסוד ענין שחיטה זו היא למתק הגבורה לכן זמן הראוי יותר לדבר זה הוא באשמורת סמוך לעלות השחר שהוא עת רצון, ופה עירנו אשר בן פורת יוסף יש קהל רב אי אפשר לעשות הכל באותה שעה על כן מוכרחים שוחטי מתא להתחיל בדבר זה מתחלת הלילה, ואף על פי שסובבים בעיר שוחטים רבים יותר משלשים עם כל זה אין יכולים לגמור כל הלילה כולה אלא משלימים עוד בשלש וארבע שעות ראשונות מן היום, ובטוחים בה' שהכל יקובל ויעלה לרצון לפניו כאלו נעשה הכל כראוי:

ג. כל בעל הבית שיבא השוחט לביתו לשחוט לא יניחנו לשחוט עד שיבדוק הסכין תחלה כראוי, ויחזור ויבדוק אותה אחר שחיטה, ויזמין בעל הבית אפר כירה בידו כדי לשחוט לתוכו והנחת העפר תחלה היא התחלת המצוה של כסוי הדם, לכן טוב שיניח בעל הבית את העפר בידו, ונהגו שבעל הבית מברך על כסוי הדם, והברכה היא "על כסוי הדם בעפר", ומאחר שיש הרבה עופות לשחוט יברך בעל הבית על הראשונה ואחד מבני הבית על השניה והשלישית וכן על זה הדרך; וכן השוחט יכסה גם הוא לבסוף, ואין כאן מרבים בברכות כיון שכל אחד מברך על שחיטה בפני עצמה ודם חדש. גם צריך שיזמינו לשוחט נר שיש בו שתי פתילות והפתילות במקום האור יהיו פרודות ורק השלהבות שלהם נוגעים יחד כדי שישחוט לאורם:

ד. בסעודה המפסקת נוהגים בביתנו מזמן קדמון לטבל הפת בסוכר, וכן כתב "מטה אפרים" במנהג אשכנז; אך צריך גם כן להביא מלח על השלחן ולטבול הפת במלח, ונוהגין באשכנז לומר בגמר הסעודה המפסקת "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון" (תהלים קכו) וכנזכר ב"מגן אברהם", ויש טעם למנהג זה ונכון לאומרו, והנהגתי פה עירנו יע"א לומר מזמור לתודה בשחרית כמנהג החסידים ב"בית אל" יכ"ץ בעיר הקודש תוב"ב:

